

**TRABAJO DE FINAL DE GRADO EN TRADUCCIÓN E
INTERPRETACIÓN**

TREBALL DE FI DE GRAU EN TRADUCCIÓ I INTERPRETACIÓ

Departament de Traducció i Comunicació

TÍTULO / TÍTOL

***Les de l'hoquei. Anàlisi del llenguatge col·loquial entre
els joves de parla catalana.***

Autora: Paula Pons Pérez

Tutor: Josep Roderic Guzmán Pitarch

Data de lectura: setembre 2021

Resum:

(aprox. 300 paraules)

Aquest treball té com a principal objectiu analitzar el tractament del llenguatge col·loquial entre els adolescents a la sèrie *Les de l'hoquei*, sèrie que es troba completa a TV3 a la carta i en Netflix només la primera temporada. El llenguatge col·loquial es basa en la llengua parlada, en àmbits familiars i més informals; conté insults, castellanismes, anglicismes i interjeccions, cosa que per al tractament de la llengua pot suposar un problema per la invasió del castellà en la llengua catalana. A mesura que passa el temps, augmenta la quantitat de sèries en català dirigides al públic jove i adolescent. Aquestes imiten la parla col·loquial dels joves per dotar de major naturalitat el guió escrit que posteriorment es convertirà en oral i perquè les sèries, de caràcter contemporani, no sonen anacròniques.

En primer lloc, s'exposa breument la història de la producció audiovisual en llengua catalana i dels diferents portals en internet de què es disposa per conèixer i millorar la llengua, i una descripció del *català estàndard* i del *català col·loquial*. Ja elaborat el marc teòric, es classifiquen en diferents categories i, posteriorment, s'analitzen les expressions triades amb cura per proposar, finalment, una solució que sí que estiga acceptada en els diccionaris de llengua catalana. Posteriorment, s'elabora una conclusió que resumeix els resultats de l'anàlisi realitzada i dona resposta a l'objectiu marcat en un primer lloc. Aquest treball també compta amb bibliografia i annexos, inclosos al final del document.

Paraules clau: (5)

Llenguatge col·loquial, castellanismes, sèrie, *Les de l'hoquei*, solució.

Índex

INTRODUCCIÓ	1
MARC TEÒRIC.....	2
Producció catalana audiovisual.....	2
Història	2
Català estàndard	3
Definició	3
Motiu creació	5
Català col·loquial	5
ANÀLISI PRÀCTICA	6
METODOLOGIA.....	6
Selecció i justificació.....	6
Fases de la investigació	7
Anàlisi	7
Insults	7
Interjeccions.....	10
Anglicismes.....	14
Castellanismes.....	15
Llenguatge col·loquial	21
Conclusió	27
BIBLIOGRAFIA.....	29
ANNEXES	31

INTRODUCCIÓ

Aquest treball naix del meu interès per la llengua catalana i de la curiositat de saber si realment la manera en què parlem aquesta llengua es correspon amb la manera d'estudiar-la. Des de menuda he tingut força atracció per l'estudi de llengües diferents de la parlada en casa, en el meu cas el castellà. La primera llengua que vaig aprendre i escoltar fora de casa va ser el català i a mesura que passaven els anys creixia en mi la inclinació per saber les diferents formes de nomenar un objecte en tot el territori i per a conèixer els diferents accents que conformen aquesta llengua. Per sort, al llarg d'aquests anys he conegut gent de totes bandes del País Valencià, gent de Catalunya, sobretot Barcelona i Tarragona, i gent de les Illes, sent aquests últims els qui es disculpaven per tenir "un accent diferent" o "parlar diferent" per l'article salat.

A mesura que estudiava la llengua, comprovava que, aquelles persones la llengua materna de les quals era el valencià, no parlaven de la mateixa manera que se'ns ensenyava a l'escola, empraven paraules que no eren correctes, el que més tard vam conèixer com castellanismes i barbarismes. Com que vivim en un territori en què conviuen el castellà i el valencià, és natural, a força de coexistir, que ambdues llengües es barregen, sobretot que la minoritària absorbisca paraules i mots de la majoritària.

L'objectiu d'aquest projecte és analitzar els mots i expressions que són castellanismes i anglicismes, així com el llenguatge més col·loquial i els insults que trobem al llarg de la primera temporada de *Les de l'hoquei* (2019) per comprovar que s'imita el discurs oral dels joves catalanoparlants i dotar d'una solució per a aquells mots que no siguem estrictament catalans.

Aquest treball queda dividit en sis apartats.

En primer lloc, la introducció on establím la motivació i la justificació per a realitzar aquest treball, l'objectiu que es vol assolir i les parts amb què compta el treball.

Darrerament, trobem el marc teòric on s'explica la història de la producció audiovisual catalana en català, la creació de manuals d'estil per a unificar la llengua en els mitjans de comunicació i els diferents portals electrònics que s'han creat per a l'abast de totes

les persones per aprendre la llengua catalana. Es defineix en què consisteix el català estàndard i el motiu pel qual es va crear i també es defineix el català col·loquial.

Arribats a aquest punt, comença l'anàlisi pràctica, on s'explica per què s'ha triat aquesta sèrie i en què consisteix la mateixa. Posteriorment, s'expliquen les fases de la investigació que es durà a terme, es plasmarà una taula per explicar quines són les categories en què s'han dividit les expressions, paraules i mots que s'analitzaran. Finalment, procedirem a l'anàlisi en cada apartat, aportant també una solució per a cada mot que no siga català.

Per últim, conclourem la investigació amb un apartat en què resumirem de manera breu el procés de treball i els resultats obtinguts, fent una comparació amb l'objectiu que ens havíem proposat primerament. L'últim punt del treball estarà constituït pels annexos i la bibliografia que conformen aquest projecte.

MARC TEÒRIC

Producció catalana audiovisual

Història

TV3 va començar a emetre el 10 de setembre del 1983, es tractava del seu primer programa, que va tenir com a protagonista a Jordi Pujol, president de la Generalitat en aquell moment, qui va llegir un missatge on va subratllar la importància d'aquest nou mitjà de comunicació, que va catalogar com a eina per la normalització lingüística.

És en l'any 1984 quan comencen les emissions regulars de TV3. Aquest canal de televisió va arribar a Catalunya Nord, al País Valencià i a Andorra l'any 1985. A mesura que passa el temps, TV3 es fa un lloc per la resta del territori català amb noves delegacions a Tarragona, Girona i Lleida. Va ser en l'any 1989 quan es va emetre la primera pel·lícula audiodescrita per tal que les persones cegues també formaren part del consum de la seua producció i en 1990 va tenir lloc la primera emissió d'un llargmetratge subtitulat per a persones sordes.

L'any 1995 es va publicar el llibre d'estil *El català a TV3. Llibre d'estil*, que queda dividit en la Guia Editorial, el Manual d'Ús i l'*És a dir* que indica que TV3 farà servir una llengua funcional i que s'adeqüe a les necessitats de la programació i les diferents plataformes

de difusió. Es tracta «d'un model de llengua de qualitat, atent als usos lingüístics de la societat, capaç d'integrar la variació dialectal dins de l'estàndard i flexible per adaptar-se a les situacions de comunicació més diverses».

TV3 va començar a emetre en l'Estat espanyol l'any 1997. Aquest mateix any entren a internet, per tal que els usuaris també navegaven per la pàgina de CCRTV. L'any 2001 va tenir lloc el primer directe o *streaming* a la pàgina web, es tractava d'*El cor de la ciutat* i es va emetre per internet un dia abans que s'estrenara a TV3. Els informatius i la resta de programació continuava amb les seues emissions, tot i que, a poc a poc, el portal d'internet de la cadena pren més força i, en el dia de hui, encara podem accedir a aquesta programació en el portal web de CCMA.

A mesura que avancen els anys, observem que tenir un lloc a internet pren més força i així ho reflecteixen els nombrosos programes, jocs interactius, informatius o portals de televisió amb què compten TV3 i Catalunya Ràdio, que s'esforcen per adaptar-se a les noves tecnologies amb la remodelació o actualització dels seus portals a la xarxa, per tal que també s'adaptin als nous aparells electrònics que permeten la visualització del seu contingut ja no només a la televisió, sinó també als mòbils, als ordinadors o a les tauletes tàctils.

És en l'any 2005 quan es decideix crear un canal dedicat a les sèries i el cinema de ficció, que s'emetia només per TDT. Es tracta del canal 300. L'any 2006 també va ser un any d'actualització tecnològica a través de TV3alacarta, perquè les catalanes i catalans que visquen fora de Catalunya puguin veure la programació de Televisió de Catalunya per internet, i amb la creació de *l'És a dir* (<https://esadir.cat/>), un web d'assessorament lingüístic que ofereix a altres mitjans, universitats, professionals de la traducció i escoles un suport pel que fa a la lingüística catalana.

Català estàndard

Definició

D'acord amb Gabriel Bibiloni, l'estàndard respon al procés històric combinat amb els processos polítics, culturals i també religiosos i consisteix a intervenir en el sistema lingüístic, és a dir, en codificar la llengua. L'estandardització, per la qual cosa, «a crear una xarxa d'interacció lingüística ajustada a l'espai nacional [...] a optimitzar-la, dotar-la

de la màxima solidesa i intensificar-hi tots els fluxos comunicacionals» (Bibiloni, 1998: 165). Es tracta, doncs, d'una mena de llengua comuna que empen els parlants d'una comunitat per entendre's entre ells, Bibiloni defineix l'estàndard de la següent manera:

La llengua estàndard és una varietat, altament codificada, que serveix de model de referència a tots els membres d'una comunitat lingüística en uns àmbits determinats o en tots els àmbits. La llengua estàndard és la varietat lingüística que s'identifica amb el que tradicionalment s'ha dit el bon ús o l'ús correcte de la llengua.

El *diccionari de la llengua catalana* defineix l'estàndard de la següent manera:

Varietat lingüística que, per un procés espontani o dirigit, ha assolit un alt grau d'anivellament, de codificació, de confluència i d'acceptació en què es tendeix a eliminar al màxim les diferències dialectals, la qual utilitzen normalment, en els diversos registres i nivells, els membres d'una comunitat. (*Diccionari de la llengua catalana, s.d.-a*)

Per la qual cosa, l'estàndard és aquella varietat la qual busca desfer-se de les diferències dialectals que podem trobar en una mateixa llengua per tal de crear una parla comuna entre els diferents parlants d'aquesta llengua. Vol ser un instrument neutre i comú per a tots els parlants i s'aplica, sobretot, en els mitjans de comunicació i l'ensenyament. D'acord amb el *Llibre d'estil de la Universitat Pompeu Fabra*, l'estàndard és indispensable per cohesionar i prestigiar la llengua. L'estàndard català té la seua base en un dialecte que també inclou les diferents varietats dialectals i, segons la situació comunicativa en cada moment, la llengua farà servir vocabulari específic. Tot i caracteritzar-se per una varietat neutra, pel que fa a l'aspecte geogràfic sí que és més restrictiva, ja que es demostrarà la procedència dialectal del parlant en el moment en què parle (Veny, 2001: 86).

Aquest model és el model de referència que s'ajusta a unes normes, les quals són avaluades per altres estudiosos. El paper de l'estàndard és diferenciar allò que des d'un punt de vista neutre i global de la llengua seria característic d'aquest model de llengua i allò que és més característic d'un ús local vàlid col·loquialment.

Motiu creació

La funció primària de l'estàndard consisteix a servir de model de referència per a les actuacions lingüístiques, que s'han d'ajustar a determinades normes. Pel que fa al català, respon a un projecte de llengua nacional (Bibiloni, 1998: 165). L'estàndard naix de la llengua literària emprada per elits il·lustrades d'èpoques anteriors. És, per la qual cosa, una llengua de classe, ja que només aprendran aquesta variant aquelles persones que tinguen accés a l'educació. A poc a poc, els mitjans de masses han fet que aquest model de llengua s'escampe a totes les classes socials.

Català col·loquial

D'acord amb el *Diccionari històric del valencià col·loquial: Segles XVII, XVIII i XIX* el registre col·loquial s'estableix en funció de la situació comunicativa característica de cada moment. Es tracta d'un registre que es troba en totes les llengües i que té lloc en situacions quotidianes. Com a característiques principals d'aquest registre podem esmentar l'espontaneïtat, l'expressivitat i el to informal.

L'estudiós del català col·loquial Lluís Payrató a *El català col·loquial: aspectes de l'ús corrent de la llengua catalana*, considera que el registre col·loquial depèn del context en què tinga lloc l'ús de la llengua, així com dels registres i els estils de parla. La llengua col·loquial demana l'ús oral del llenguatge, es tracta d'una llengua quotidiana i espontània on predomina la interactivitat entre els parlants en un to informal (Payrató, 1996).

En el cas de *Les de l'hoquei*, entra en joc la sociopragmàtica, és a dir, els factors socioculturals que han afectat l'ús lingüístic (Payrató, 2010), en aquest cas es tracta de la societat adolescent del segle XXI, realitat que fa palesa la introducció de mots castellans, adaptats o no al català, en les converses més quotidianes entre els joves catalans. També entra en joc la sociolingüística, ja que d'aquesta manera, es té en compte qui és el parlant i el seu comportament verbal, que esdevenen les diferents interaccions entre la resta per parlants (Payrató, 2010).

ANÀLISI PRÀCTICA

METODOLOGIA

Selecció i justificació

Les de l'hoquei és una sèrie que va néixer com a Projecte de Fi de Grau de Guió, creat per Natalia Boadas, Laura Azemar, Ona Anglada i Marta Vivet. Es tracta d'una sèrie de televisió catalana, produïda per Televisió de Catalunya i Brutal Media i protagonitzada per un grup de joves adolescents jugadores d'hoquei que han d'aprendre a fer equip baix l'amenaça que la secció femenina del Minerva (el club d'hoquei on juguen) desapareixerà si no pugen de categoria. Però aquesta sèrie no se centra només en aprendre a jugar en equip, sinó que també parla i ens explica com és el món adolescent des de la perspectiva d'aquestes joves que ens informen sobre la regla, els embarassos no desitjats, els avortaments, el col·lectiu LGTBIQ+, els tabús del sexe i l'empoderament de les dones.

Boadas, Azemar, Anglada i Vivet (Anglada, s. f., p. 11) volien afegir de manera visual l'ús de les noves tecnologies entre els adolescents, com ara les converses que mantindrien per les xarxes socials o l'ús d'aquestes, de manera que es basen en els models de *Sherlock* (Mark Gatiss i Steven Moffat, 2010) i *House of Cards* (Beau Willimon, 2013).

Aquesta sèrie compta amb dues temporades de tretze capítols cadascuna i cada capítol té una durada d'uns cinquanta minuts. D'acord amb el portal informatiu *TVienes*, la sèrie ha comptat amb una audiència mitjana de 357.000 espectadors, la majoria dels quals són joves d'entre 13 i 24 anys.

Les de l'hoquei es roda, majoritàriament, a Palau-Solità i Plegamans al municipi del Vallès Occidental. D'entre les ubicacions que més hi destaquen trobem el Pavelló Municipal Maria Victor de l'Hoquei Club Palau de Plegamans, l'església de Santa Maria de Palau-solità o la masia de Can Marquès de Canovelles.

Les de l'hoquei es va estrenar per primera vegada a TV3 el 29 d'abril del 2019 i també la trobem audiodescrita a la pàgina web de la cadena. Posteriorment es va emetre també en Netflix i al canal de la televisió pública valenciana, À Punt, el 15 de juny del 2020.

Tot i ser una sèrie de creació catalana, on la llengua majoritària en la mateixa és el català, trobem que hi ha l'aparició de castellanismes, anglicismes i barbarismes per tal d'imitar la parla quotidiana dels joves catalans. Per la qual cosa, l'objectiu d'aquest projecte consisteix en l'anàlisi d'aquests aspectes i, si és possible, dotar-los d'una solució.

Fases de la investigació

El primer pas a seguir va estar la visualització dels capítols de la primera temporada de *Les de l'hoquei* en la versió original (VO). A mesura que es visualitzaven els capítols, anotàvem les expressions més grolleres, les interjeccions, els anglicismes, els castellanismes i el llenguatge més col·loquial.

D'aquesta manera, després de visualitzar cada capítol, vam fer una taula classificant cada expressió, dividides en els capítols on apareixen i en la seua categoria per facilitar la seua anàlisi, però abans vam iniciar un procés de cerca i de documentació per establir els paràmetres entre cada categoria i poder dur a terme el marc analític.

De manera que la taula queda d'aquesta manera:

Capítol	Insults	Interjeccions	Anglicismes	Castellanismes	Llenguatge col·loquial

Anàlisi

Els exemples es classifiquen en la categoria apropiada: els insults, les interjeccions, els anglicismes, els castellanismes i el llenguatge col·loquial.

Insults

El DIEC defineix la paraula insult com a acció d'insultar (*Diccionari de la llengua catalana*, s.d.-a), i insultar com a ofendre amb actes o paraules ultratjosos (*Diccionari de la llengua catalana*, s.d.-a).

Capítol	Insults
1	gilipollas
1	xungos
1	guarra
2	loca
3	lentorres

3	pavo
4	pijo
4	cabrona
4	vaya flipadas
4	vaya primo (quin babau)
4	Guarros
5	guarra
7	mossa
7	carca
8	xulo
8	listilla
9	modosita
12	Marraneta

Com es pot observar, la majoria dels insults es corresponen també amb castellanismes.

El primer exemple el trobem amb “gilipollas”, paraula que fem servir per a insultar però que no apareix en els diccionaris catalans, ja que no està acceptada per tractar-se d’un castellanisme. La RAE la defineix com “Necio o estúpido” (ASALE & RAE, s.d.-b). Una de les solucions per traduir aquest terme podria ser “desgraciat”.

L’AVL sí que arreplega la paraula “xunga” i la defineix com a “Broma” dins del llenguatge col·loquial (*Diccionari normatiu valencià*, s.d.-a). En aquest cas, aquesta definició no es correspon amb l’ús que en la sèrie li donen a “xungo” i “xunga”, ja que quan fan servir aquestes paraules ho fan més bé per a insultar. En la sèrie, aquesta paraula adopta un significat més pròxim a la dificultat que presenta un repte o com pot ser de problemàtica una persona o situació, ús que sí que s’apropa més a una de les entrades d’aquesta paraula en la RAE: “Difícil, complicado” (ASALE & RAE, s.d.-a).

La paraula “Guarra” tampoc es troba acceptada pels diccionaris de llengua catalana. En la sèrie empren aquest insult per a dir que algú ha practicat sexe o per menysprear a algú, independentment d’amb qui s’haja gitat. De les entrades amb què compta la RAE per definir la paraula “guarra”, amb el sentit que li donen en la sèrie, en servrien “Persona grosera, sin modales” i “Persona ruin y despreciable” (ASALE & RAE, s.d.-c).

La paraula “Loca” sí que la trobem al Diccionari català-valencià-balear que defineix aquesta paraula com “Boig; molt desequilibrat mentalment” i ens indica que es tracta d’un castellanisme. En la sèrie empen aquest insult quan alguna de les protagonistes esclata de ràbia. (*Diccionari català-valencià-balear*, s.d.-a)

Amb la paraula “Lentorres” una de les protagonistes es refereix a les altres per dir-les que tarden molt. El DIEC defineix la paraula “lent” com una persona que no va de pressa (*Diccionari de la llengua catalana*, s.d.-b). Es tracta d’un superlatiu de “Lentes”, per recalcar més encara que les persones a qui va dirigit aquest insult triguen molt.

L’Optimot remarca que la paraula “Pijo” és un castellanisme que es fa servir de manera despectiva i en un context col·loquial i que s’empra per a referir-se a algú amb gustos característics d’una classe social acomodada a l’hora de vestir, d’actuar i de parlar. Com que no té un equivalent exacte, aquesta eina de cerca ens ofereix les formes “senyoret” o “tifa”, entre d’altres, per substituir-la.

“Pavo” és un altre castellanisme que s’empra per dir que algú no s’adona molt bé de les situacions o converses que es mantenen al seu voltant. També s’empra com a sinònim de “xic”

“Cabrona” emprada com a insult vol dir “Persona que fa males jugades” (*Diccionari de la llengua catalana*, s.d.-c), definició que entra perfectament en el context de la sèrie, tot i que aquesta paraula també pot emprar-se com apel·latiu afectiu entre un grup d’amics.

L’Acadèmia valenciana de la llengua defineix “flipada” com una cosa extraordinària (*Diccionari normatiu valencià*, s.d.-a), però a la sèrie l’expressió “vaya flipades” adopta un significat que defineix a les persones a qui va dirigida com unes persones que s’han posat unes expectatives molt altes i que la resta de gent que les envolta no consideren probable que les puguin aconseguir.

“Primo” és un altre castellanisme que defineix a una persona com a “incauta que se deja engañar o explotar fácilmente” (ASALE & RAE, s.d.-f). Un equivalent en català per a l’expressió “vaya primo” seria “quin babau”.

En la sèrie s'empra la paraula "mossa" per referir-se a una xica (*Diccionari de la llengua catalana*, s.d.-d).

Quan en la sèrie diuen que algú és un "carca", volen dir que eixa persona és ja major i que li costa canviar d'opinió. El DIEC defineix "carca" com "Reaccionari, persona d'idees retrògrades" (*Diccionari de la llengua catalana*, s.d.-e), definició amb què també es fa servir aquesta paraula en la sèrie, ja que les protagonistes, xiques, no compten amb tants drets com els seus companys, xics, del club d'hoquei, perquè el president del club considera que no estan a la mateixa altura que els xics.

"Xulo", com ens indica l'Optimot, es tracta d'un castellanisme que segons el context en què s'empra pot tenir significats diferents. En aquest cas, quan s'empra per a insultar o menysprear a algú, defineix a la persona a qui va dirigit com presumptuosa, i pot substituir-se per "presumit", "arrogant" o "prepotent" entre d'altres (*Optimot, consultes lingüístiques - Llengua catalana*, s.d.-a).

"Listilla" també és un castellanisme i fa referència a una persona que presumeix de saber molt (*Diccionari de la llengua catalana*, s.d.-f) i que es podria substituir per "setciències" o "mestretites" (*Optimot, consultes lingüístiques - Llengua catalana*, s.d.-b), tot i que aquests mots ja no s'empren entre la comunitat adolescent.

Per la manera en què està construït l'adjectiu "modosita", es tracta d'un diminutiu però en castellà. En aquest cas, s'empra amb to irònic, per la qual cosa, la persona que el fa emprar, vol dir tot el contrari al significat que té la paraula "modoso" de ser pudorós (*Optimot, consultes lingüístiques - Llengua catalana*, s.d.-c). Un equivalent en català seria "modoseta".

"Marraneta" també és un adjectiu diminutiu, però, en aquest cas, sí que és en llengua catalana. El DIEC defineix "marrà" com algú que fa marraneries (*Diccionari de la llengua catalana*, s.d.-g).

Interjeccions

Quan parlem d'interjeccions fem referència a mots o locucions invariables que equivalen de manera sintàctica a una oració i que expressen l'actitud del parlant. D'aquesta

manera, s'estableix una comunicació entre el parlant i l'oient o evoca un soroll o moviment (*Diccionari de la llengua catalana, s.d.-a*).

Capítol	Interjeccions
1	hòstia puta
1	merda
1	ostres
1	vale
1	vale
1	vigila
1	joder
1	coi
1	home
1	hosti
1	bueno
1	joder
2	joder
2	joder
2	vale
2	porfa
3	joder
3	bueno
3	eh?
3	oi?
3	no?
4	vale
4	hòstia
4	Hòstia puta
4	joder
4	vale
4	bueno
4	vale
4	A tope
5	joder
7	vale
7	tia

7	tio
7	tia
8	bueno
8	vale
8	vale
8	bueno
8	tio
8	vale
8	joder
11	bueno
11	tia
11	vale
11	titis
11	joder
12	joder
12	tia
12	collons

“Hòstia” és una paraula polisèmica i d’acord amb el sentit amb el qual s’empra en la pantalla, en aquest cas, es tracta d’una expressió amb la qual es manifesta contrarietat o sorpresa (*Diccionari de la llengua catalana, s.d.-h*). “Ostres” per la seua part es tracta d’un eufemisme d’hòstia i per la qual cosa també manifesta sorpresa (*Diccionari de la llengua catalana, s.d.-i*). Com també ocorre amb “hosti”, que també és un eufemisme d’“hòstia”

Per la seua part, “merda”, en el context de la sèrie té també diferents significats. En la majoria de casos es tracta d’una expressió que reflecteix contrarietat (*Diccionari de la llengua catalana, s.d.-j*). Encara que també es fa servir l’expressió “anar-se’n a la merda” que es tracta d’una “locució per a engegar algú de mala manera”(*Diccionari de Sinònims de Frases Fetes - M.Teresa Espinal, s.d.-a*)

“Vale” no es troba acceptada en cap diccionari català i es tracta d’un castellanisme. Aquesta s’empra per a expressar que s’està d’acord amb allò que s’ha dit (*Diccionari de Sinònims de Frases Fetes - M.Teresa Espinal, s.d.-b*).

L'expressió "Vigila" en la sèrie s'empra per a dir-li a algú que estiga atent a alguna cosa que pugui ocórrer, es tracta d'una interjecció de prevenció o avís. (*Optimot, consultes lingüístiques - Llengua catalana, s.d.-d*).

Pel que fa a l'expressió "joder" aquesta és sinònim de "collons" o "coi" (*Optimot, consultes lingüístiques - Llengua catalana, s.d.-e*) i fa referència a un sentiment de fàstic davant una situació que no esperàvem.

"Coi", com hem dit anteriorment, es tracta d'una interjecció emprada per a demostrar que alguna cosa ens causa fàstic o decepció.

"Home" és una interjecció que pot classificar-se en diferents categories segons allò que el personatge viu en la pantalla. Pot tractar-se d'una interjecció de dubte, quan un dels personatges no considera el més encertat fer allò que un altre personatge li ha dit; pot tractar-se d'una interjecció de desacord, que sol anar tacada d'un poc d'ironia; també pot ser una valoració dubtosa en cas que un dels personatges no tinga molt clar allò que ha de fer o allò que l'han dit o també pot expressar sorpresa davant una notícia nova.

"Bueno" és un castellanisme, ja que és un terme que s'empra en la llengua catalana però que compta amb el seu equivalent, que és "bo". Aquesta interjecció s'empra per a expressar bé aprovació o bé una sorpresa desagradable (*Diccionari de la llengua catalana, s.d.-k*).

L'expressió "porfa" també és un castellanisme que deriva de "por favor". El seu equivalent en català és "per favor" o "si us plau". S'empra quan algun personatge desitja alguna cosa.

El recurs vocal "eh?" s'empra per a manifestar sorpresa o dubte i també per interpel·lar, i el recurs vocal "oi"? busca la confirmació d'allò que es diu, així com també l'expressió "no?" (*Optimot, consultes lingüístiques - Llengua catalana, s.d.-f*).

"A tope" també és un castellanisme que s'empra per a dir que algú dona el màxim d'ell mateix, que està al cent per cent. D'acord amb l'És a dir, aquesta expressió no és admissible en català i la seua traducció depèn del context (*ésAdir > *a tope, s.d.*). En el context de la sèrie, els dos exemples mencionats anteriorment serien vàlids.

El Diccionari català-valencià-balear defineix “tio” com un “Individu, home en general, sobretot si és desconegut o si se l'anomena en to despectiu” i també afegeix que es tracta d'un castellanisme (Diccionari català-valencià-balear, s. f.). L'AVL defineix “tia” com una “Dona del sexe femení” i el marca com a col·loquialisme. L'expressió “pavo” mencionada anteriorment també té aquest mateix ús de “tio” o “tia”.

“Titis” és un apel·latiu de tipus afectuós que emprava un dels personatges, Lorena, per referir-se a les seues amigues i companyes d'equip, siga quan para amb elles o quan parla d'elles amb algun altre personatge.

La interjecció “collons” és una expressió que pot manifestar sorpresa, enuig o contrarietat, entre d'altres (*Diccionari de la llengua catalana*, s.d.-l).

Anglicismes

Els anglicismes són els mots anglesos o els seus calcs semàntics que han estat incorporats en una altra llengua (*anglicisme | enciclopèdia.cat*, s.d.), en aquest cas el català. D'acord amb la UOC, per a tots aquells anglicismes que ja compten amb la seua traducció o adaptació, no s'ha d'emprar la versió anglesa original (*Tractament d'anglicismes en català - Llengua i estil de la UOC*, s.d.). Com que la sèrie analitzada no fa servir un lèxic especialitzat, els anglicismes que s'han trobat tenen el seu equivalent en català i es poden substituir pels mateixos.

Capítol	Anglicismes
1	on fire
1	molt heavy
1	break
2	online
5	molt top

Urban Dictionary defineix *on fire* com un terme que s'empra per dir que algú està fent les coses molt bé i que és impossible de parar (*Urban Dictionary*, s.d.-b). En aquest cas, podria substituir-se per “tenir xamba” o “tenir sort” (*Optimot, consultes lingüístiques - Llengua catalana*, s.d.-g).

L'expressió "molt *heavy*" fa referència al mateix adjectiu, la traducció del qual és "fort". Aquesta expressió s'empra quan alguna cosa ens sorprèn, siga una bona sorpresa o alguna cosa que no és fàcilment creïble o que no era molt probable que ocorreguera (*Urban Dictionary*, s.d.-a). Un equivalent en la llengua catalana d'aquesta expressió seria "molt fort" o "no pot ser".

En la sèrie, quan els personatges empen el terme *break*, volen dir que necessiten un descans de tot allò que els ocorre durant el transcurs del capítol o de la sèrie. El seu equivalent en català seria "descans", però en el context de la sèrie quedaria més natural dir "necessite un descans" o "necessite parar".

Pel que fa al terme *online*, aquest vol dir que algú està "en línia", és a dir, que està connectat a una xarxa de comunicacions en internet en eixe mateix moment.

En la sèrie, quan alguna cosa és "molt *top*" volen dir que es tracta d'alguna cosa molt bona. Una possible traducció per a aquesta expressió seria "súper".

Castellanismes

Pel que fa als castellanismes, aquests són els elements lingüístics d'origen castellà que s'han introduït en una altra llengua, en aquest cas el català (*Diccionari de la llengua catalana*, s.d.-m). Aquests poden estar adaptats o no a les normes d'escriptura de la llengua la qual els fa servir. Com que la sèrie està interpretada per adolescents, trobem gran quantitat de castellanismes, ja que aquests solen barrejar ambdues llengües i, fins i tot, adaptar les paraules en castellà a la llengua catalana, bé per la manca d'equivalents en català que tinguen un significat exacte o bé perquè els equivalents en català a poc a poc han quedat en desús o la gent jove els desconeix.

Capítol	Castellanismes
1	Quina liada no?
1	guarrades
1	en sèrio?
1	a tope
1	tertuliano
1	escrache

2	jefe
2	cutre
2	fiestón
2	chupito
2	a tope
3	xula
3	xulíssima
3	o algo
3	fem botellón
3	A tope
3	xorrada
4	paripé
4	en morro
4	bajón
5	a huevo
5	a tope
5	a tope
5	la tijereta
5	a tope
5	tú suda
5	cuidado
5	un polvo
5	fijo
7	pasarse un huevo
7	en sèrio
7	entrenos
8	fijo
8	fer algo
8	passar el marrón
8	el puntillo
8	cuidado
8	pelambreira
10	anda que no
11	fer algo
11	a tope

12	un calentón
12	subidón
12	a tope
12	a tope
12	a tope

“Quina liada, no?” és una expressió que ve del castellà “Qué liada, ¿no?” i que significa que una situació s’ha tornat més difícil del que s’esperava des d’un principi. Per a “liada” l’*Optimot* proposa la paraula “envitricolladament” (*Optimot, consultes lingüístiques - Llengua catalana, s.d.-h*), que segons el DIEC, que ens redirigeix a l’entrada d’“embrollat”, es tracta d’alguna situació intricada o de complicació extrema (*Diccionari de la llengua catalana, s.d.-n*).

Amb “guarrades” es fa referència a les accions que tenen lloc quan una parella manté relacions sexuals, en el context de la sèrie. Un bon equivalent per a aquest castellanisme seria “porcades”.

“En sèrio?” és un castellanisme molt recurrent en la parla catalana, però s’ha de substituir per alguns dels seus equivalents com “de debò” o “seriosament”.

Com ja hem dit anteriorment, “a tope” també és un castellanisme que s’empra per a referir-se a algú que dona el màxim d’ell mateix, que està al cent per cent. D’acord amb l’*ésAdir* aquesta expressió no és admissible en català i la seua traducció depèn del context (*ésAdir > *a tope, s.d.*). En el context de la sèrie, seria igual de vàlid dir que algú està al cent per cent o que dona el màxim rendiment.

En la sèrie, el mot “tertuliano” s’empra per a parlar d’un presentador d’un programa de televisió de manera despectiva, ja que no ha respectat a les protagonistes quan han estat convidades per ser entrevistades en el seu programa. L’equivalent que s’empraria és “tertulià” (*Optimot, consultes lingüístiques - Llengua catalana, s.d.-i*).

“Escrahe” té diversos equivalents en català, en cara que tots tenen el mateix significat i són “escarni”, “assetjament públic”, “escarn” o “pressió pública” (*Cercaterm / TERM CAT, s.d.-a*).

L'equivalent en català de "jefe" és "cap" (*Optimot, consultes lingüístiques - Llengua catalana, s.d.-j*).

"Cutre" és una paraula que depenent del context té més d'un significat. En aquest cas, l'equivalent més encertat, d'acord amb el context en què es fa servir, seria "agarrat" en la seua definició de persona que no gasta diners (*Optimot, consultes lingüístiques - Llengua catalana, s.d.-k*)

La paraula "fiestón" s'empra en castellà per a parlar d'una festa molt gran o molt esperada. En català no trobem una sola paraula que siga equivalent a "fiestón", per la qual cosa, podríem fer servir l'adverbi "súper" per modificar el substantiu "festa" i així mantenir la idea que la festa serà molt bona.

"Chupito", per fer referència al tragueta que se li dona a una beguda alcohòlica en un gotet, compta amb diversos equivalents en català, entre ells trobem "colp", "colpet", "glopet", etc. (*Optimot, consultes lingüístiques - Llengua catalana, s.d.-l*).

Com hem indicat anteriorment, la paraula "xulo" o "xula", depenent del context, pot tenir diversos significats i en aquest cas fa referència a una "Cosa bonica, graciosa" (*Optimot, consultes lingüístiques - Llengua catalana, s.d.-a*). Amb "xulíssima", com es tracta d'un superlatiu, només fem més èmfasi en aquesta definició.

"O algo" se sol emprar en castellà com a afegitó al final d'una frase en contextos molt col·loquials o familiars. Un equivalent en català podria ser "o què?", ja que la paraula "algo" normalment es tradueix per "alguna cosa" i no sona natural en català.

El *botellón* consisteix a beure begudes alcohòliques al carrer i rep el seu nom pel fet de posar dites begudes barrejades normalment amb refrescs en botelles més grans conegudes com a "botellot" o "entrompada" (*Cercaterm | TERM CAT, s.d.-b*), si es tractara d'un text escrit, la paraula *botellón* s'hauria d'escriure en cursiva (*Optimot, consultes lingüístiques - Llengua catalana, s.d.-m*). Sembla que entre la comunitat catalanoparlant no hi ha molt de consens sobre com s'ha de dir l'expressió "fer *botellón*" i s'obre el debat per fer servir "botellot" o "ampollada".

“Xorrada” és un altre mot que s’ha adaptat a les normes ortogràfiques del català però que sí que compta amb equivalents en català com són “bestiesa” o “ximpleria” entre d’altres (*Optimot, consultes lingüístiques - Llengua catalana, s.d.-n*)

“Paripé” és una altra de les paraules castellanes emprades en la sèrie i que també té el seu equivalent en català. En el context en què es diu, rep la definició de fingir, per la qual cosa l’expressió correcta en català seria “fer el paperot” (*Optimot, consultes lingüístiques - Llengua catalana, s.d.-o*).

“Bajón” fa referència a un estat anímic on la persona que el pateix està desanimada. Compta amb equivalents en català com són “baixada” o “fluixera” (*Optimot, consultes lingüístiques - Llengua catalana, s.d.-p*).

“A huevo” és una expressió que vol dir que a algú li han donat més facilitats perquè aconseguisca alguna cosa (*Optimot, consultes lingüístiques - Llengua catalana, s.d.-q*). Entre els seus equivalents trobem “posar amb safata” o “donar mastegat”, tot i que en l’Horta Nord de València també és comú escoltar “deixar botant”.

Amb “la tijereta” es refereixen a la pràctica sexual entre dues dones. L’equivalent català d’aquest terme és “tisora” (*Cercaterm | TERMCAT, s.d.-c*).

Amb l’expressió “tú suda”, allò que es vol dir és que no li donem més importància al tema que ens preocupa, que siguem indiferents (ASALE & RAE, s.d.-g). En català no trobem una expressió similar que estiga acceptada als diccionaris, tot i que en les situacions d’àmbit familiar o col·loquial les expressions emprades per a referir-se al fet de no donar-li més importància a alguna cosa són adaptacions al català de les expressions en llengua castellana com per exemple “tu sua” o “passa del tema”.

En aquest cas, “cuidado” té el mateix significat que “vigila”, indicat anteriorment, és a dir, parar atenció a allò que es fa o es diu.

“Un polvo” fa referència l’acte sexual i en català té les seues equivalències que varien segons el context o grau de formalitat. En aquest cas, en el context que té lloc aquesta conversa, un bon equivalent seria “sucar” o “follar” (*Optimot, consultes lingüístiques - Llengua catalana, s.d.-r*).

“Fijo”, en castellà també fa referència, com a afegitó, a alguna cosa segura de la qual no hi ha cap dubte. Un bon equivalent en català seria “sens dubte” (*Optimot, consultes lingüístiques - Llengua catalana, s.d.-s*)

“Pasarse un huevo” és una expressió que vol dir que alguna persona s’ha portat molt malament amb alguna altra o que s’ha excedit amb alguna cosa. En català, un bon equivalent seria “passar de la ratlla” o “passar-se de rosca” (*Diccionari de Sinònims de Frases Fetes - M.Teresa Espinal, s.d.-c*)

Com hem dit anteriorment, “en sèrio” és un castellanisme molt recurrent en la parla catalana, però s’ha de substituir per alguns dels seus equivalents com “de debò” o “seriosament”.

Amb “entrenos” es busca acurtar la paraula “entrenaments” així com passa en castellà, que *entrenamiento* s’acurta amb *entrenes* o *entrenos*. En català, no hem trobat que “entrenos” estiga acceptada en els diccionaris, però en el registre col·loquial oral sí que es comú escoltar aquest mot.

Amb “passar el marrón” es fa referència al fet que alguna persona que ha provocat un dany li’l passa a una altra. En català algunes expressions equivalents serien “carregar-se el mort” o “pagar la festa”, entre d’altres.

Amb “el puntillo” es fa referència a l’expressió castellana de “cogerle el punto a algo”, és a dir, que alguna cosa ens comença a agradar o que comencem a tenir facilitat per fer alguna cosa. Un bon equivalent seria “agafar-li gust a (alguna cosa)” (*Optimot, consultes lingüístiques - Llengua catalana, s.d.-t*).

Amb “pelambreira” es fa referència als pèls d’alguna persona, normalment del pit o de les cames, perquè els té llargs i embolicats. Per la qual cosa, l’equivalent català per a aquest terme és “pelussera” (*Diccionari normatiu valencià, s.d.-b*).

“Anda que no” es tracta d’una construcció idiomàtica amb ironia característica del castellà (Cremades, 2006) que desenvolupa, tot i la negació, una afirmació de caràcter contrari a allò que s’ha dit anteriorment, es tracta d’una construcció molt emprada en el discurs oral (Ramalle, s.d.). Un equivalent per traduir aquesta expressió podria ser la interjecció “ui” juntament amb l’adverbi de negació “no”: “ui que no”.

“Un calentón” pot tenir, en castellà, diversos significats al seu pròpiament dit. Pot tractar-se d’*un calentón* pel que fa al fet de tenir una discussió o *un calentón* pel que fa al fet d’excitar-se per mantenir una relació sexual. Per a la primera definició, una bona solució seria “tenir una agafada”, “tenir una enganxada” o “estar més encés que un toro” (*Diccionari de Sinònims de Frases Fetes - M.Teresa Espinal, s.d.-d*). Pel que fa a la segona, “anar calent” seria també una bona solució (*Optimot, consultes lingüístiques - Llengua catalana, s.d.-u*).

La paraula “subidón” indica, en el registre col·loquial, que algú està pletòric. La seua traducció pot variar segons el context, en aquest cas, l’equivalent que més s’aproxima al context en què en la sèrie es diu açò és “estar eufòrica o eufòric” (*Optimot, consultes lingüístiques - Llengua catalana, s.d.-v*).

Llenguatge col·loquial

Com ja hem mencionat anteriorment, el llenguatge col·loquial depèn de la situació comunicativa que té lloc en cada moment i és característic de les situacions quotidianes. Les formes que trobem, a partir de l’anàlisi d’aquesta sèrie, són expressions que formen part del lèxic col·loquial però la majoria de les mateixes no es troben admeses al DIEC2, com comprovarem a continuació.

Capítol	Llenguatge col·loquial
1	foteu-li canya
1	dir-vos que plego
1	véns amb el cuento
1	carinyo
1	vigila
1	què foteu?
1	que no vegis
1	favorás
2	ens anem veient
2	saps lo difícil
3	carinyo
3	superbé
3	fijo que
3	ho petareu

3	la penya
3	crac
3	anar de bòlit
3	els tios
3	no fotem
3	superinteressant
3	superemocionades
4	molt guai
4	mirar per sobre l'espatlla
4	fotent el burro
4	jugat de conya
5	dramotes
5	superguapa
5	superguai
5	a prendre per cul
5	partidàs
5	sueprlluny
5	superimportant
5	te la pela tot
5	superanimades
7	putada
7	fer un brindis
7	crac
8	guai
8	ganxo
10	tajarla
11	ni de conya
11	t'ho anava a dir
11	em vaig a dutxar
11	que vagis a la teva bola
11	tota la pesca
11	momentet
11	no donar un duro per
11	Hala, adéu
11	Et cau la baba

12	m'entra un cangueli
12	que et quedis en boles
12	vaig a saludar-la
12	em petarà la patata
12	les has passat putes

L'expressió "foteu-li canya" insta a algú perquè actue ràpidament (*Diccionari de Sinònims de Frases Fetes - M.Teresa Espinal, s.d.-e*).

"Plegar" és un verb que també significa interrompre un treball per a reprendre'l de nou en altre moment (*Diccionari normatiu valencià, s.d.-c*). Per la qual cosa, quan un dels personatges diu "dir-vos que plego" està avisant a la resta que marxa.

"Véns amb el cuento" també és un castellanisme i l'equivalent idoni seria "venir amb històries" (*Optimot, consultes lingüístiques - Llengua catalana, s.d.-w*).

L'ús de "carinyo", tant com a nom i com a adjectiu, només és correcte en àmbits col·loquials o familiars (*Optimot, consultes lingüístiques - Llengua catalana, s.d.-x*). En aquest cas, està ben emprat, ja que es tracta de la conversa que mantenen mare i filla.

"Fotre" és un verb polisèmic i entre els diversos significats amb què compta, trobem "fer". Per la qual cosa, amb l'expressió "què foteu?" el que es vol dir és "què feu?", però adopta un to d'enuig (*Diccionari de la llengua catalana, s.d.-o*).

"Que no vegis" es tracta d'una expressió figurativa, que ha estat adaptada des del castellà, ja que els diccionaris catalans recullen que la forma correcta ha de ser "no ho vulgues saber" (*Optimot, consultes lingüístiques - Llengua catalana, s.d.-y*)

Amb "favorás" ens trobem amb un altre cas de paraula amb sufix augmentatiu, en aquest cas la conversa té lloc entre dues amigues en un àmbit completament informal quan una d'elles li demana ajuda a l'altra. Tot i això, aquest mot no es troba recollit en els diccionaris de llengua catalana.

"Ens anem veient" és una perífrasi de valor progressiu. En aquest cas es tracta d'una conversa entre dos persones que s'acomiaden i que es veuran més tard.

Amb “saps lo difícil” es fa palés que la sèrie intenta imitar el llenguatge oral per l’ús de l’article “lo” neutre, ja que en els discursos orals i informals és molt comú fer aquest calc del castellà. Una bona solució seria fer servir “saps com és de difícil” (*Optimot, consultes lingüístiques - Llengua catalana, s.d.-z*).

Amb l’ús del prefix “súper-”, el personatge quan empra “superbé” vol dir que està millor que bé. El mateix ocorre amb “superinteressant” i “superemocionades”, on els personatges fan servir el sufix “súper-“ per a fer veure que estan molt interessades i molt emocionades. També amb “superguapa”, “superguai”, “superlluny”, “superimportant” i “superanimades”.

“Ho petareu” és una expressió adoptada des del castellà, ja que *petar* en castellà també adopta el significat d’agradar (ASALE & RAE, s.d.-e), en aquest cas es fa servir per a indicar que les jugadores faran un molt bon partit i agradaran a la gent.

La paraula “penya” també és una paraula polisèmica i, en aquest cas, “la penya” adopta el significat de “grup d’amics”.

“Crac” adopta el significat d’as (*Diccionari de la llengua catalana, s.d.-p*), en aquest cas en un equip, però en els últims anys també es denomina “crac” a algú a qui li va bé en alguna cosa, ja siga un esport d’equip, en solitari, fer música, els estudis, etc.

“Anar de bòlit” vol dir que alguna persona va molt atrafegada (*Diccionari de Sinònims de Frases Fetes - M.Teresa Espinal, s.d.-f*).

“No fotem” és una expressió que es fa servir per a indicar sorpresa o també contrarietat (*Optimot, consultes lingüístiques - Llengua catalana, s.d.-aa*), i contrarietat seria, d’acord amb el context, el significat que més s’aproxima a allò que el personatge que gasta aquesta expressió vol fer que sent.

“Guai” és una paraula que no es troba acceptada en els diccionaris de llengua catalana i que vol dir que alguna cosa és “muy buena, estupenda” (ASALE & RAE, s.d.-d), tot i que és una paraula l’ús de la qual és molt estés entre els joves. Per la qual cosa, l’expressió “molt guai” de substituir per “súper”.

Amb “mirar per sobre l'espatlla” volen dir “mirar de dalt a baix” o “mirar per damunt de les espatlles” («EL CATALÀ COM CAL», s.d.).

“Fotent el burro” és una expressió que vol dir que alguna persona no es capté, altres expressions amb el mateix significat i que es troben acceptades són “fer el bèstia”, “fer l’animal” o “fer el mico” (*Diccionari de Sinònims de Frases Fetes - M.Teresa Espinal, s.d.-g*).

En aquest cas, amb l’expressió “jugar de conya” quan un dels companys de club de les xiques els ho diu, vol dir que han jugat molt bé (*Diccionari de la llengua catalana, s.d.-q*).

Tot i que no està acceptat als diccionaris, “drama” ha adoptat, entre els joves en el llenguatge oral i més informal, un nou significat, el de ser un drama, que vol dir que aquesta persona porta al màxim les queixes sobre els seus problemes, és a dir, ser un dramàtic o una dramàtica però amb una nova expressió. Per la qual cosa, amb “dramotes” el que es vol dir és que la persona a qui va dirigit és una persona molt dramàtica, normalment un poc egoista.

“A prendre per cul” és una expressió que vol dir que algú se’n va o envia a algú a la merda (*Diccionari de Sinònims de Frases Fetes - M.Teresa Espinal, s.d.-h*).

Amb el sufix -às el que es busca és dotar el substantiu a què acompanya d’una qualitat augmentativa, per la qual cosa amb “partidàs” es vol dir que el partit ha estat molt entretingut i que les jugadores han jugat genial.

“Te la pela tot” té un significat similar al de “suar” explicat anteriorment. Vol dir que a la persona a qui va dirigida aquesta expressió no l’importa res del que passa al seu voltant.

D’acord amb l’*Acadèmia valenciana de la llengua*, “putada” és una “Acció indecent, deslleial o sense moral” (*Diccionari normatiu valencià, s.d.-d*).

El “ganxo” és un moviment per tirar a porteria, en aquest cas és característic d’una de les entrenadores de l’equip femení.

Amb “tajarla” les protagonistes de la sèrie volen dir “emborratxar-se”. Aquesta expressió és molt comuna en la parla dels joves, tot i que es tracta d’una marca geogràfica, ja que és molt més comú que s’escolte a Catalunya, al País Valencià és més

comú escoltar “agafar una merla”. (*Diccionari de Sinònims de Frases Fetes - M.Teresa Espinal, s.d.-i*).

“Ni de conya” adopta el significat de “broma” en aquest cas i com que compta amb l’adverbi de negació vol dir “de cap manera”.

La construcció del verb anar + infinitiu es tracta d’una perífrasi d’imminència sempre que es tracte d’un imperfet en un context general de passat com ocorre amb “T’ho anava a dir”, per la qual cosa aquesta construcció és correcta. No passa el mateix amb “em vaig a dutxar”, ja que indica una immediatesa però en un context de present, per la qual cosa s’hauria de substituir per “estic a punt de dutxar-me”. És el mateix que ocorre amb “vaig a saludar-la”, ja que també indica immediatesa en un context de present.

“Que vagis a la teva bola” és una expressió que vol dir que algú actua amb independència, segons la seua opinió i com millor li convé (*Diccionari de Sinònims de Frases Fetes - M.Teresa Espinal, s.d.-j*)

“I tota la pesca” és una expressió que es tracta d’una conjunció i ens indica que no s’han esmentat tots els elements d’una enumeració.

L’afegiment del sufix -et ens indica que es tracta d’un diminutiu, per això “momentet” indica que es tracta d’un moment curt.

“No donar un duro per” és una expressió adaptada del castellà que vol dir que no s’aposta res perquè alguna cosa acabe bé. L’equivalent en català seria “no donar un (o ni un) diner per” (*Optimot, consultes lingüístiques - Llengua catalana, s.d.-ab*)

“Hala” és una expressió que s’empra per a donar pressa (*Diccionari de la llengua catalana, s.d.-r*) o expressar sorpresa.

L’expressió figurativa “Et cau la baba” s’empra per a dir que a algú li agrada molt una altra persona, ja siga per relació amorosa, d’amistat o parentesc.

“M’entra un cangueli” és una expressió que vol dir que a algú li fa por determinada situació o persona. D’acord amb l’Institut d’Estudis Catalans, és més correcte dir “Tenir cangueli”, “passar cangueli” o “agafar-li cangueli” (*Optimot, consultes lingüístiques - Llengua catalana, s.d.-ac*).

“Que et quedis en boles” es tracta d’una expressió en la qual un personatge insta un altre perquè es quede sense roba.

Amb l’expressió “em petarà la patata”, patata es refereix al cor. Per la qual cosa, aquesta expressió vol dir que a algú li explotarà el cor, ja que en aquest context “petar” sí que rep el significat d’explotar.

L’expressió “les has passat putes” vol dir que algú les ha passat de tots colors, és a dir, que ho ha passat molt malament.

Conclusió

La finalitat d’aquest projecte ha estat analitzar totes aquelles expressions característiques del llenguatge col·loquial oral dels joves catalanoparlants en la sèrie de *Les de l’hoquei*.

En primer lloc, s’han tractat els aspectes teòrics, on s’ha explicat la història de la creació de la producció catalana audiovisual, la creació d’un canal de televisió pública catalana i els diferents manuals d’estil i portals a internet que s’han creat per posar a l’abast de totes i de tots la llengua catalana. S’ha ofert la definició de *català estàndard* i el motiu de la seua creació, la definició del *llenguatge col·loquial*, totes basades en diferents autors, i les característiques de cadascun. Destaquem que el *català estàndard* va estar creat per unificar els parlants d’una mateixa llengua, però que primerament es basava en una llengua de classe perquè el seu aprenentatge pertanyia a l’educació escolar, fins que els mitjans de comunicació també l’empraren. El *català col·loquial* es basa en el registre oral i familiar, no és tan formal com ho és el *català estàndard*, i ens hem adonat que compta amb gran quantitat de castellanismes.

Aquests castellanismes, sovint ja s’havien adaptat a la pronúncia catalana i fins i tot a l’escriptura, però la gran majoria dels mateixos no es troben acceptats en els diccionaris de llengua catalana o aquests ens indiquen que es tracta de castellanismes. Ens hem adonat que gran quantitat d’aquests castellanismes corresponen a insults.

Darrerament hem realitzat l’anàlisi. Primer hem visualitzat la primera temporada de *Les de l’hoquei* en versió original. Hem extret un total de 171 termes i expressions que darrerament hem classificat en insults (18), interjeccions (48), anglicismes (5),

castellanismes (46) i llenguatge col·loquial (54). Totes aquestes expressions tenen el seu equivalent en català, tot i algunes ja estar adaptades en la forma oral, per la qual cosa hem dotat aquests termes i expressions d'una solució vàlida, tenint en compte l'edat dels personatges i al context de la història.

Per concloure, podem dir que es tracta d'un guió que està molt ben fet, ja que, tot i comptar amb castellanismes i no les formes pures dels termes en català, és un guió que ha d'imitar la parla actual dels joves i adults catalanoparlants perquè es tracta d'una sèrie actual. D'altra manera, molt probablement el discurs dels personatges ens sonaria anacrònic i poc natural.

BIBLIOGRAFIA

- Netflix. *Les de l'hoquei* (pàgina web). En línia: <https://www.netflix.com/title/81000389>
- TV3. *Les de l'hoquei* (pàgina web). En línia: <https://www.ccma.cat/tv3/les-de-lhoquei/>
- ANGLADA (2016) *Les de l'hoquei.pdf*. (s.d.). Recuperat 13 maig 2021, de https://repositori.upf.edu/bitstream/handle/10230/27457/Anglada_2016.pdf?sequence=1&isAllowed=y
- BIBILONI, G. (1998). Variació i estàndard. *Caplletra. Revista Internacional de Filologia*, 25, 163-172.
- CCMA. (s.d.-a). *Cronologia de la història de la Corporació Catalana de Mitjans Audiovisuals amb els moments més importants de TV3 i Catalunya Ràdio*. CCMA. Recuperat 18 maig 2021, de <https://www.ccma.cat/corporatiu/ca/historia/>
- CCMA. (s.d.-b). *Llengua—Llibre d'estil*. CCMA. Recuperat 7 setembre 2021, de <https://www.ccma.cat/llibredestil/llengua>
- Cercaterm | TERMCAT*. (s.d.-d). Recuperat 17 setembre 2021, de <https://www.termcat.cat/ca/cercaterm>
- CREMADES, P. S. (2006). Construcciones idiomáticas e ironía: El español «anda que no» y el valenciano coloquial «dirás que no». *Análisis del discurso. Lengua, cultura, valores: actas del I Congreso Internacional, Vol. 2, 2006, ISBN 84-7635-634-X, págs. 2051-2066, 2051-2066*. <https://dialnet.unirioja.es/servlet/articulo?codigo=1977446>
- Diccionari català-valencià-balear*. (s.d.-b). Recuperat 17 setembre 2021, de <https://dcvb.iec.cat/>
- Diccionari de Sinònims de Frases Fetes—M.Teresa Espinal*. (s.d.-k). Recuperat 17 setembre 2021, de <https://dsff.uab.cat/>

EL CATALÀ COM CAL: Expressions que no diem bé. (s.d.). *EL CATALÀ COM CAL*.

Recuperat 7 setembre 2021, de

<http://elcatalacomcal.blogspot.com/2008/03/sentir-i-escoltar.html>

Enciclopèdia.cat | El cercador de referència en català. (s.d.). Recuperat 17 setembre

2021, de <https://www.enciclopedia.cat/>

ÉsAdir. (s.d.). Recuperat 17 setembre 2021, de <https://esadir.cat/>

Institut d'Estudis Catalans—Diec2. (s.d.). Recuperat 17 setembre 2021, de

<https://dlc.iec.cat/>

MARTÍ MESTRE, J. (2006). *Diccionari històric del valencià col·loquial: Segles XVII,*

XVIII i XIX. Univ. de València.

Optimot, consultes lingüístiques—Llengua catalana. (s.d.-ad). Recuperat 17 setembre

2021, de

[https://aplicacions.llengua.gencat.cat/llc/AppJava/index.html?action=Principal&method=detall&input_cercar=%2522novetats+ortogr%25E0fiques%2522&numPagina=2&database=FITXES_PUB&idFont=11690&idHit=11690&tipusFont=Fitxes+de+l%2527Optimot&numeroResultat=14&databases_avansada=&categories_avansada=&clickLink=detall&titol=Novetats+ortogr%25E0fiques+2016+%252F+%2527r-%2527+\(erra\)+en+compostos+cultes+i+derivats+per+prefixaci%25F3+%252F+%2527greccorrom%25E0%2527+o+%2527greccorom%25E0%2527%253F+%252F+%2527coresponsabilitat%2527+o+%2527coresponsabilitat%2527%253F&tematica=&tipusCerca=cerca.tot](https://aplicacions.llengua.gencat.cat/llc/AppJava/index.html?action=Principal&method=detall&input_cercar=%2522novetats+ortogr%25E0fiques%2522&numPagina=2&database=FITXES_PUB&idFont=11690&idHit=11690&tipusFont=Fitxes+de+l%2527Optimot&numeroResultat=14&databases_avansada=&categories_avansada=&clickLink=detall&titol=Novetats+ortogr%25E0fiques+2016+%252F+%2527r-%2527+(erra)+en+compostos+cultes+i+derivats+per+prefixaci%25F3+%252F+%2527greccorrom%25E0%2527+o+%2527greccorom%25E0%2527%253F+%252F+%2527coresponsabilitat%2527+o+%2527coresponsabilitat%2527%253F&tematica=&tipusCerca=cerca.tot)

PAYRATÓ, L. (1996). *Català col·loquial. Aspectes de l'ús corrent de la llengua*

catalana (3a ed.). Universitat de València.

PAYRATÓ, L. (2010). *Pragmàtica, discurs i llengua oral: Introducció a l'anàlisi funcional de textos*. Editorial UOC.

Real Academia Española (2001). *Diccionario de la lengua española (22ª edición)*.

(s.d.). Real Academia Española. Recuperat 17 setembre 2021, de

<https://www.rae.es/inicio>

RODRIGUEZ-RAMALLE, T. M. (2008). *Marcas enunciativas y evidenciales en el discurso periodístico*. Servicio de Publicaciones de la Universidad de Navarra.

<https://dadun.unav.edu/handle/10171/21162>

Tractament d'anglicismes en català—Llengua i estil de la UOC. (s.d.). Recuperat 1

setembre 2021, de [https://www.uoc.edu/portal/ca/servei-](https://www.uoc.edu/portal/ca/servei-linguistic/criteris/lexic/tractament-anglicismes/index.html)

[linguistic/criteris/lexic/tractament-anglicismes/index.html](https://www.uoc.edu/portal/ca/servei-linguistic/criteris/lexic/tractament-anglicismes/index.html)

Urban Dictionary, September 16: Lick. (s.d.). Recuperat 17 setembre 2021, de

<https://www.urbandictionary.com/>

Ús d'estrangerismes—Llibre d'estil de la Universitat Pompeu Fabra (UPF). (s.d.).

Recuperat 15 maig 2021, de [https://www.upf.edu/web/llibre-estil/us-d-](https://www.upf.edu/web/llibre-estil/us-d-estrangerismes)

[estrangerismes](https://www.upf.edu/web/llibre-estil/us-d-estrangerismes)

VENY, J. (2001). *Llengua històrica i llengua estàndard*. Universitat de València.

ANNEXES

Capítol	Insults	Interjeccions	Anglicismes	Castellanismes	Llenguatge col·loquial

Capítol	Insults
1	gilipollas
1	xungos
1	guarra
2	loca
3	lentorres

3	pavo
4	pijo
4	cabrona
4	vaya flipadas
4	vaya primo
4	Guarros
5	guarra
7	mossa
7	carca
8	xulo
8	listilla
9	modosita
12	Marraneta

Capítol	Interjeccions
1	hòstia puta
1	merda
1	ostres
1	vale
1	vale
1	vigila
1	joder
1	coi
1	home
1	hosti
1	bueno
1	joder
2	joder
2	joder
2	vale
2	porfa
3	joder
3	bueno
3	eh?
3	oi?

3	no?
4	vale
4	hòstia
4	Hòstia puta
4	joder
4	vale
4	bueno
4	vale
4	A tope
5	joder
7	vale
7	tia
7	tio
7	tia
8	bueno
8	vale
8	vale
8	bueno
8	tio
8	vale
8	joder
11	bueno
11	tia
11	vale
11	titis
11	joder
12	joder
12	tia
12	collons

Capítol	Anglicismes
1	on fire
1	molt heavy
1	break
2	online

5	molt top
---	----------

Capítol	Castellanismes
1	Quina liada no?
1	guarrades
1	en sèrio?
1	a tope
1	tertuliano
1	escrache
2	jefe
2	cutre
2	fiestón
2	chupito
2	a tope
3	xula
3	xulíssima
3	o algo
3	fem botellón
3	A tope
3	xorrada
4	paripé
4	en morro
4	bajón
5	a huevo
5	a tope
5	a tope
5	la tijereta
5	a tope
5	tú suda
5	cuidado
5	un polvo
5	fijo
7	pasarse un huevo
7	en sèrio
7	entrenos

8	fijo
8	fer algo
8	passar el marrón
8	el puntillo
8	cuidado
8	pelambreira
10	anda que no
11	fer algo
11	a tope
12	un calentón
12	subidón
12	a tope
12	a tope
12	a tope

Capítol	Llenguatge col·loquial
1	foteu-li canya
1	dir-vos que plego
1	véns amb el cuento
1	carinyo
1	vigila
1	què foteu?
1	que no vegis
1	favorás
2	ens anem veient
2	saps lo difícil
3	carinyo
3	superbé
3	fijo que
3	ho petareu
3	la penya
3	crac
3	anar de bòlit
3	els tios
3	no fotem

3	superinteressant
3	superemocionades
4	molt guai
4	mirar per sobre l'espatlla
4	fotent el burro
4	jugat de conya
5	dramotes
5	superguapa
5	superguai
5	a prendre per cul
5	partidàs
5	sueprlluny
5	superimportant
5	te la pela tot
5	superanimades
7	putada
7	fer un brindis
7	crac
8	guai
8	ganxo
10	tajarla
11	ni de conya
11	t'ho anava a dir
11	em vaig a dutxar
11	que vagis a la teva bola
11	tota la pesca
11	momentet
11	no donar un duro per
11	Hala, adéu
11	Et cau la baba
12	m'entra un cangueli
12	que et quedis en boles
12	vaig a saludar-la
12	em petarà la patata
12	les has passat putes